

КОЙ КОЙ Е?

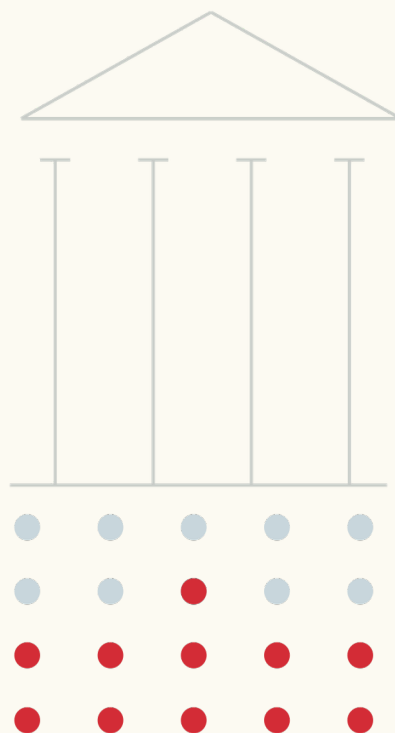
ВСС 2026 / ПАРЛАМЕНТАРНА КВОТА

20

НОМИНИРАНИ

11

МЕСТА

• КОНТЕКСТ

ВСС с изтекъл мандат и нов опит за обновяване

Мандатът на все още действащия Висш съдебен съвет (ВСС) изтече на 3 октомври 2022 г. Нов избор за кадровия орган на Съдебната власт не бе започнат в срок, поради което членовете на състава, избрани през далечната 2017 г., продължиха да изпълнява своите 4 години извън своя законен мандат. Обновяването на кадровия орган на съдебната власт се превърна в продължителна институционална криза. Той не бе преодолян нито чрез въртележката от предсрочни парламентарни избори в периода 2021 – 2026 г., нито с промените в Конституцията от 2023 г. Това придаде на текущите изборите за състав на ВСС значение, което надхвърля обичайната смяна на състава на най-важния колективен орган в съдебната власт.

В най-голяма степен вина за проваляне на процедурата за конституиране на нов ВСС през 2022 г. носи Народното събрание. Трите магистратски гилдии проведоха своите събрания и избори и излъчиха свои представители за членове на нов ВСС. Нито един от кратко съществувалите парламенти в периода ноември 2021 – април 2026 г. (47-51 НС) не успя да организира своя избор за членове за ВСС. Едната причина за това е пъстротата на предишните легислатури, във всяка от които присъстват 6 или 7 политически формации, без в това число да се включват нечленуващите в парламентарни групи депутати. Втората причина е изискването за квалифицирано мнозинство от 2/3 или 160 депутата за избора на 11 членове на ВСС от парламентарната квота, въведено с промените в Конституцията от декември 2015 г.

Ситуацията доведе до ключовото Решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 30 април 2025 г. по съединени дела С-313/23, С-316/23 и С-332/23. Делото е в следствие на преюдициални запитвания на български съдилища във връзка с изтеклия мандат на Инспектората към ВСС (ИВСС), но правните изводи и тълкувания на СЕС засягат по същество и самия ВСС поради идентичния казус с безкрайно изтеклия мандат. След произнасянето на Съда на Европейския съюз (СЕС) на 30 април 2025 г., Инспекторатът към ВСС (ИВСС) реагира светкавично и доброволно преустанови най-чувствителните си правомощия, за да избегне риск от масови дела за незаконност.

Правомощията на Висшия съдебен съвет (ВСС) с изтекъл мандат бяха ограничени чрез Закона за изменение и допълнение на Закона за съдебната власт (ЗИД на ЗСВ), приет окончателно на 25 юни 2026 г. и обнародван в Държавен вестник в началото на юли 2026 г. Тези промени наложиха фактически кадрови мораториум върху дейността на съвета, за да се прекрати вземането на решения с дългосрочен ефект от орган, чиято легитимност е изтекла. Общественият очаквания към публичен, прозрачен и конкурентен избор на нови членове на ВСС от парламентарната квота са огромни, тъй като новият ВСС ще взема решения, които ще определят облика на съдебната власт за години напред.

• ПРОЦЕДУРА

Процедурата през 2026 г.

Настоящата процедура за избор на ВСС започна след измененията в Закона за съдебната власт, обнародвани в ДВ, бр. 60 от 1 юли 2026 г.

На 9 юли Пленумът на ВСС прие правилата и план-графика за подготовката и провеждането на избора на т. нар. професионална квота в Съвета, на която общите събрания на следователите, прокурорите и съдиите в страната ще изберат съответно по 1, 4 и 6 свои представители във ВСС. На 31 юли 52-то Народно събрание прие Процедурни правила за условията и реда за избор на членове на ВСС от своята квота. Депутатите избират общо 11 членове за ВСС – 6 за съдийската колегия и 5 за прокурорската. Управляващата партия „Прогресивна България“ има 131 депутати, което значително повишава вероятността за избор. Въпреки това, за успех на процедурата, за всеки от кандидатите трябва да гласуват минимум 160 депутати. Това конституционно изискване прави разговорите и договорките между различните парламентарно представени политически партии задължителни.

На 14.09.2026 г. на интернет страницата на Народното събрание са публикувани документите на общо 20 кандидати, които включват мотивацията за предложението, писмено съгласие, копия от дипломи, удостоверения за необходимия стаж, декларации за имуществено състояние и конфликт на интереси, биографични данни и др. В 14 дневен срок всеки кандидат представя и писмена концепция за работата си като евентуален бъдещ член на ВСС в Комисията по правни въпроси на парламента. Изслушването на кандидатите ще продължи цяла седмица, от 2 до 6 ноември. Юридическите лица с нестопанска цел, регистрирани в обществена полза, висшите училища и научните организации могат да предоставят становища и въпроси към кандидатите най-късно 7 дни преди изслушването. Самият избор се извършва в пленарно заседание, като всеки кандидат се гласува по отделно.

Съществена новост в процедурата за избор на ВСС през 2026 г. е възможността физически и юридически лица да правят мотивирани номинации за кандидати за ВСС. Условието е тези номинации да бъдат припознати от поне 1 народен представител, след което те се превръщат в реални кандидатури. Друга важна промяна е, че в случай, че не бъдат избрани всички 11 членове от парламентарната квота, в срок от две седмици се открива нова процедура по текущите правила.

От предложените 20 кандидатури 12 са от народни представители от **„Прогресивна България“** – 7 за съдийската колегия и 5 за прокурорската. Впечатление прави, че 4 от 5-те кандидатури на формацията за Прокурорската колегия са на действащи съдии. Четирима от кандидатите на ПБ са припознати от народни представители след номинирането им от граждански организации или отделни лица.

„Продължаваме промяната“ предлага 4 кандидати за съдийската и 3, за Прокурорската колегия.

„Демократична България“ има 3 кандидати – двама за съдийската и един за прокурорската.

- ПРОЦЕДУРА

„Възраждане“ също припознават номинацията на една гражданска организация за член на съдийската колегия.

ГЕРБ и **ДПС** нямат официални свои кандидати.

Интересно е, че един от кандидатите – бившият служебен министър на вътрешните работи в кабинета „Гюров“ – съдия **Емил Дечев**, е предложен едновременно за двете колегии. **„Демократична България“** го издига за член на съдийската, а **„Продължаваме Промяната“** – за прокурорската. Затова има 20 различни кандидати, но 21 номинации за двете колегии.

• КАНДИДАТИТЕ В ЧИСЛА

Кандидатите в числа

Показател	Брой	Дял
Кандидати	20	100%
Кандидати жени	6	30%
Кандидати мъже	14	70%
Предложени поне веднъж за Съдийската колегия	13	65%
Предложени поне веднъж за Прокурорската колегия	8	40%
С настоящ или предходен съдийски стаж	12	60%
С настоящ или предходен прокурорски стаж	3	15%
С настоящ или предходен следователски стаж	2	10%
С настоящ или предходен адвокатски опит	6	30%

• КАНДИДАТИТЕ В ЧИСЛА

Кандидатите в числа

С академичен опит	7	35%
Заемали длъжност министър или заместник-министър	4	20%
С опит като народни представители	3	15%
С предишно членство във ВСС	1	5%
С предишна кандидатура за член на ВСС	3	15%
Заемали административна ръководна длъжност в орган на съдебната власт	6	30%
С документирано командироване/дългосрочно изпращане	4	20%

Бележка:

Данните обхващат 20-те кандидати за членове на Висшия съдебен съвет от парламентарната квота, предложени през септември 2026 г. Един кандидат е предложен за участие в двете колегии, поради което сборът на кандидатурите по колегии надхвърля общия брой на кандидатите. Показателите за професионален опит отчитат както настоящи, така и предходни професионални позиции, като едно лице може да бъде включено в повече от една категория. Поради това сборът на относителните дялове по тези показатели може да надхвърля 100%.

Профилът на парламентарните номинации е видимо по-разнообразен от този на професионалните квоти. Наред с действащи и бивши съдии тук има адвокати, университетски преподаватели, бивши прокурори, следователи, министри и народни представители.

Сред кандидатите има както фигури с почти изцяло магистратска кариера, така и юристи с непосредствен политически или изпълнителен опит. При Васил Пандов, Цвета Рангелова и Веселин Вучков връзката с конкретна политическа сила е част от тяхната публична биография. Андрей Янкулов, Емил Дечев и Таня Радуловска-Мадамжиева имат опит в изпълнителната власт.

● Кой кой е?

Кандидати за ВСС от парламентарната квота - 2026 г.

ИМЕ НА КАНДИДАТА	ТЕКУЩА ДЛЪЖНОСТ	НОМИНИРАН ОТ	ИНИЦИАТИВНО ПРЕДЛОЖЕНИЕ по Раздел 1, т. 5 от Процедурните правила	ЗА КОЯ КОЛЕГИЯ	Диплома по право от
Цветко Лазаров	Съдия в Апелативен съд – София; председател на състав	Румен Миланов, ПБ	—	Съдийска	СУ „Св. Климент Охридски“
Петьо Славов	Адвокат; бивш зам.-председател на КЗК	ПБ	Асоциация „Прозрачност без граници“	Съдийска	СУ „Св. Климент Охридски“
Иван Ранчев	Съдия в Апелативен съд – Пловдив; доцент	ПБ	—	Съдийска	Висш институт на МВР
Калин Баталски	Председател на Окръжен съд – Перник	ПБ	—	Съдийска	ЮЗУ „Неофит Рилски“
Силвия Цанова	Адвокат	ПБ	Фондация „За нашите деца“	Съдийска	СУ „Св. Климент Охридски“
Анета Антонова	Доцент по гражданско и търговско право; председател на Арбитражния съд при БТПП	ПБ	—	Съдийска	СУ „Св. Климент Охридски“
Михаил Малчев	Съдия в СГС, командирован в Апелативен съд – София	ПБ	—	Съдийска	СУ „Св. Климент Охридски“
Васил Пандов	Преподавател по международноправни науки; адвокат	ПП	—	Съдийска	СУ „Св. Климент Охридски“
Светлозар Георгиев	Бивш съдия в ОС – Варна; бивш председател на Военен съд – Варна	ПП	Сдружение „Инициатива Единение“	Съдийска	СУ „Св. Климент Охридски“
Евгений Стайков	Бивш зам.-председател на ВКС; бивш член на ВСС	ПП	Проф. Александър Арабаджиев, председател на Българската асоциация за европейско право	Съдийска	СУ „Св. Климент Охридски“
Таня Радуловска-Мадамжиева	Адвокат; бивш съдия и зам.-министър на правосъдието	ПП и ДБ	АКФ; БАПЧ; БИПИ ; БХК; ИПИ; „Правосъдие за всеки“; „Програма достъп до информация“	Съдийска	СУ „Св. Климент Охридски“

● Кой кой е?

Емил Дечев	Съдия в СГС; бивш зам.- министър и служебен министър	ДБ	—	Съдийска	СУ „Св. Климент Охридски“
Цвета Рангелова	Адвокат; бивш народен представител	Коста Стоянов, „Възраждане“	Сдружение „Движение – Ние жените“	Съдийска	ЮЗУ „Неофит Рилски“
Екатерина Салкова Гетова	Професор по наказателен процес; директор на ИДП – БАН	ПБ	Сдружение „Инициатива Единение“	Прокурорска	СУ „Св. Климент Охридски“
Иван Калибацев	Съдия в РС – Пловдив; бивш председател на съда	ПБ	—	Прокурорска	ЮЗУ „Неофит Рилски“
Милена Карагьозова	Зам.-председател на Окръжен съд – Велико Търново	ПБ	—	Прокурорска	ВТУ „Св. св. Кирил и Методий“
Стефан Милев	Съдия в СГС, командирован в Апелативен съд – София; бивш прокурор	ПБ	Проф. Таня Йосифова, УНСС	Прокурорска	СУ „Св. Климент Охридски“
Красимир Комсалов	Председател на Окръжен съд – Пазарджик	ПБ	—	Прокурорска	ПУ „Паисий Хиландарски“
Андрей Янкулов	Адвокат; бивш прокурор; служебен вицепремиер и бивш министър на правосъдието	ПП и ДБ	АКФ; БАПЧ; БИПИ ; БХК; ИПИ; „Правосъдие за всеки“; „Програма достъп до информация“	Прокурорска	СУ „Св. Климент Охридски“
Емил Дечев	Съдия в СГС; бивш зам.-министър и служебен министър	ПП	—	Прокурорска	СУ „Св. Климент Охридски“
Веселин Вучков	Професор по наказателен процес; бивш министър и народен представител	ПП	Председателя на Съюза на юристите в България	Прокурорска	СУ „Св. Климент Охридски“

● ПРОФИЛИ НА КАНДИДАТИТЕ

Кандидати за Съдийската колегия

● **ЦВЕТКО ЛАЗАРОВ — СЪДИЯ В СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД, ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СЪСТАВ**

НОМИНИРАН ОТ: РУМЕН МИЛАНОВ, НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ ОТ „ПРОГРЕСИВНА БЪЛГАРИЯ“

Лазаров е граждански съдия в Апелативен съд – София от 2008 г. Преди това работи в Наказателното отделение на Софийския окръжен съд (2003-2008 г.). Бил е съдия в Районен съд Сливница (2001-2003) и негов председател (2001 - 2003 г.), както и в Районен съд Благоевград.

Завършва право в СУ „Свети Климент Охридски“ през 1992 г. От 2010 г. има научна и образователна степен доктор по право, със специалност „Гражданско и семейно право“, от ЮЗУ „Неофит Рилски“, гр. Благоевград. Хабилютиран преподавател е по учебната дисциплина „Гражданско процесуално право“ в ЮФ на УНСС. През 2007 г. е получил препоръка от проф. д.ю.н. Живко Сталев.

Съдия Лазаров е един от двамата магистрати (другият е съдия Владислава Цариградска), които през 2020 г. разказват пред Съдийската колегия на ВСС как са станали мишени на групата за влияние в съдебната власт на Мартин Божанов – „Нотариуса“. Протоколът с тези сигнали е изпратен на тогавашния главен прокурор Иван Гешев. Реакция от прокуратурата няма, а в началото на 2024 г. Мартин – Нотариуса е убит.

Кандидатурата на съдия Цветко Лазаров е единствената, издигната самостоятелно от народния представител от ПБ – ген. Румен Миланов, който е бивш директор на Национална служба „Борба с организираната престъпност“ на МВР (2000 – 2004 г.), а по-късно и на Национална служба за охрана при Президента на Републиката. Цветко Лазаров е единствената индивидуална кандидатура на депутат от ПБ, направена извън 11-те кандидати, предложени групово от депутати от тази политическа сила.

Източници: [НС – документи за кандидата](#); [ВСС – кратък стенографски протокол №7/25.02.2020 г.](#)

● **ПЕТЬО СЛАВОВ — АДВОКАТ, БИВШ ЗАМЕСТИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КЗК**

НОМИНИРАН ОТ: ГРУПА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ОТ „ПРОГРЕСИВНА БЪЛГАРИЯ“
ПО ИНИЦИАТИВНО ПРЕДЛОЖЕНИЕ НА „АСОЦИАЦИЯ ПРОЗРАЧНОСТ БЕЗ ГРАНИЦИ“

Петьо Славов завършва право в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 1994 г. Адвокат е в Софийската адвокатска колегия от 2003 г. Съдружник е в адвокатско дружество „Манев и Славов“. Член е на Адвокатския съвет на САК за втори пореден мандат (от 2021 г. до момента).

● ПРОФИЛИ НА КАНДИДАТИТЕ

В периода 2017 – 2021 г. е член на Правния съвет към президента на Република България. Бил е заместник-председател на Комисията за защита на конкуренцията (1998 – 2003 г.), член на Централната изборителна комисия за 39-то НС (2001 – 2005 г.) и 38-то НС (1997 – 2001 г.) и на ЦИКМИ – ръководство на изборния процес на местните избори (1999 – 2003 г.). От 2015 г. е член на УС на Асоциация „Прозрачност без граници“.

Практиката на адв. Славов е в сферата на конкурентното право, обществените поръчки и административното право. Автор е на редица публикации по ЗЗК, както и на монографията „Защита на конкуренцията. Държавни помощи. Коментар. Нормативна уредба“, изд. Сиела, 2005г.

Източници: [НС – документи за кандидата](#); [Софийска адвокатска колегия – профил](#); [Президентство – Правен съвет](#)

● ИВАН РАНЧЕВ — СЪДИЯ В АПЕЛАТИВЕН СЪД – ПЛОВДИВ, ДОЦЕНТ

НОМИНИРАН ОТ: ГРУПА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ОТ „ПРОГРЕСИВНА БЪЛГАРИЯ“

Иван Ранчев е съдия в наказателното отделение на Апелативен съд – Пловдив от 2008 г. Преди това неговият професионален път преминава през различни звена на съдебната система. В периода 1991 – 1993 г. работи като следовател в ОСлС – Пловдив. Между 1993 и 1998 г. е военен следовател, от 1998 до 2002 г. е съдия в Окръжен съд – Пловдив. Между август 2002 и март 2008 г. е заместник-председател на Военен съд – Пловдив. През 2016 г. е повишен на място в ранг „съдия във ВКС и ВАС“.

Съдия Ранчев завършва Висшия институт на МВР през 1990 г. през 2006 г. защитава дисертация по наказателно право на тема „Продължаваното престъпление в българското наказателно право“ и придобива образователната и научна степен „доктор“ в Института по правни науки при БАН. Между 2009 и 2013 г. преподава наказателно право в Пловдивския университет, а паралелно води курсове по криминология и други наказателноправни дисциплини. През 2015 г. участва като единствен кандидат в конкурса за доцент по криминология в Юридическия факултет на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“, където преподава и към момента. Автор е на монографиите „Продължаваното престъпление в българското наказателно право“ и „Сексуални престъпления срещу деца“, както и на публикации по въпроси на наказателното право, Европейската заповед за арест, домашното насилие и лекарските грешки. Заедно с доц. д-р Ралица Илкова е автор и на учебно помагало по „Криминология“.

Член е на „Съюза на съдиите в България“ (през 2012 г. е избран и за член на Управителния съвет) и на Българската асоциация по криминология. Участвал е в конкурсни и атестационни процедури, организирани от ВСС, включително като член или резервен член на конкурсни комисии и помощни атестационни комисии.

Източници: [НС – документи за кандидата](#); [Рецензия за конкурс за доцент в ЮФ на Пловдивския университет](#); [БТА – номинациите на „Прогресивна България“](#); [ВСС – Информационен център](#); [ПУ „Паисий Хилендарски“ – Катедра „Наказателноправни науки“](#)

● ПРОФИЛИ НА КАНДИДАТИТЕ

● КАЛИН БАТАЛСКИ — ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК

НОМИНИРАН ОТ: ГРУПА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ОТ „ПРОГРЕСИВНА БЪЛГАРИЯ“

Калин Баталски е председател на Окръжен съд – Перник от 2018 г., като през юли 2024 г. е избран за втори мандат единодушно от Съдийската колегия на настоящия ВСС. Професионалният му път в съдебната система започва като съдия-изпълнител в Районен съд – Радомир (1999 г.), а през октомври 2000 г. става районен съдия в същия съд. От 2006 г. е негов председател. След спечелен конкурс през 2016 г. е назначен за съдия в Окръжен съд – Кюстендил, а през октомври 2018 г. Съдийската колегия на ВСС го избира единодушно, с 14 гласа „за“, за председател на Окръжен съд – Перник.

Баталски има две магистърски степени от ЮЗУ „Неофит Рилски“ – по български език и литература (1994 г.) и по право от (1997 г.) През 2009 г. завършва магистърска програма по Право на Европейския съюз в Софийския университет „Св. Климент Охридски“, а през 2013 г. придобива следдипломна квалификация по финансов мениджмънт в УНСС. През 2022 г. защитава в Юридическия факултет на УНСС дисертация на тема „Защита на марката на Европейския съюз от националните съдилища“ и придобива образователната и научна степен „доктор“ по специалност „Изобретателско, авторско и патентно право“. От 2023 г. е хоноруван преподавател в ЮФ и Стопанския факултет на СУ „Св. Климент Охридски“.

През 2017 г. съдия Баталски е кандидат за избран член на ВСС от професионалната квота на съдиите, тогава като съдия в Окръжен съд – Кюстендил. На първия тур получава 519 гласа, което го нарежда сред кандидатите с най-силна подкрепа, но без необходимото мнозинство за избор. На следващия тур получава 553 гласа, но отново не е сред избраните шестима представители на съдиите. При изслушването му през 2017 г. поставя акцент върху необходимостта законодателната власт да се съобразява с мнението на магистратите и върху нуждата решенията на ВСС да се основават на анализ на резултатите и недостатъците от предходното управление на съдебната система.

През 2013 г., докато е председател на Районен съд – Радомир, кандидатства за председател на Административен съд София - област. Тогава получава 7 гласа „за“, 7 „против“ и 8 „въздържали се“, като ВСС избира другия кандидат – Мария Попова.

Източници: [НС – документи за кандидата](#); [ВСС – кадрова процедура](#); [ВСС – кратък протокол №31/2024 г.](#); [Съдебни репортажи](#); [ВСС – кандидатура 2017 г.](#); [ВСС – новини](#).

● СИЛВИЯ ЦАНОВА — АДВОКАТ

НОМИНИРАНА ОТ: ГРУПА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ОТ „ПРОГРЕСИВНА БЪЛГАРИЯ“
ПО ИНИЦИАТИВНО ПРЕДЛОЖЕНИЕ НА ФОНДАЦИЯ „ЗА НАШИТЕ ДЕЦА“

● ПРОФИЛИ НА КАНДИДАТИТЕ

Силвия Цанова е адвокат към Софийска адвокатска колегия от 2008 г. От 2012 г. и към момента е съответно председател и заместник-председател на Съвета на директорите на „Глобъл адвайзърс“ АД. В декларацията си към кандидатурата за ВСС през 2026 г. посочва 100% собственост върху капитала на дружеството, както и участие като директор във Фондация „Институт за добро управление“.

Преди да премине към адвокатска и консултантска дейност, Силвия Цанова близо пет години заема ръководни длъжности в Агенцията за социално подпомагане. През 2002 г. е главен юрисконсулт, през 2003 г. оглавява отдел „Правно-нормативно обслужване“, а от юли 2003 до юли 2008 г. е заместник изпълнителен директор на АСП. По-рано е работила като главен юрисконсулт в държавно предприятие „Строителство и възстановяване“ (2001 – 2002 г.) и експерт-юрист в Областната администрация на Софийска област (1999 – 2000 г.).

През годините адв. Цанова е ръководител и експерт в различни проекти по европейски програми, сред които „Предоставяне на консултантски услуги за оптимизиране на съдебната карта“ в изпълнение на проект „Създаване на модел за оптимизация на съдебната карта на българските съдилища и прокуратури и разработване на Единна информационна система на съдилищата“ Финансиран по ОП „Добро управление“ (2014 – 2020 г.) и „Разработване на стратегия за развитие на административния капацитет на Главна дирекция Оперативна програма „Околна среда“, с възложител МОСВ (2024 г.). През 2003 – 2008 г. е старши програмен мениджър на проект по програма ФАР и член на управителните съвети на три проекта по същата програма. Завършва право в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 1998 г.

Източници: [НС – документи за кандидата](#)

● **ДОЦ. Д-Р АНЕТА АНТОНОВА — ДОЦЕНТ ПО ГРАЖДАНСКО И ТЪРГОВСКО ПРАВО, ПРЕДСЕДАТЕЛ НА АРБИТРАЖНИЯ СЪД ПРИ БТПП**

НОМИНИРАНА ОТ: ГРУПА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ОТ „ПРОГРЕСИВНА БЪЛГАРИЯ“

Анета Методиева Антонова завършва право в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 1990 г. Тя е дългогодишен преподавател в Юридическия факултет на СУ, където започва работа през 1992 г. като асистент, през 1996 г. става старши асистент, през 2004 г. – главен асистент, а от 2010 г. е доцент по гражданско и семейно право – търговско право. Преподавала е гражданско и търговско право в Стопанската академия „Д. А. Ценов“, Свищов (1996 - 1998), а от 1997 г. е преподавател и в Юридическия факултет на Великотърновския университет „Св. Св. Кирил и Методий“.

През 2004 г. защитава дисертация на тема „Събирателно дружество“ и придобива научната степен „доктор“. Научните ѝ интереси са предимно в областта на търговското, дружественото, банковото и застрахователното право. Като университетски преподавател е научен ръководител на докторанти и участва в редица академични и законодателни проекти.

● ПРОФИЛИ НА КАНДИДАТИТЕ

Преподавателската ѝ кариера е съпроводена и със значителен административен опит в самия университет. Между 2011 и 2019 г. е заместник-декан на Юридическия факултет, а от декември 2019 до декември 2024 г. е заместник-ректор на Университета. От юли 2024 г. е директор на Общоуниверситетското докторантско училище на СУ „Св. Климент Охридски“. Анета Антонова е адвокат от 2001 г. От 2024 г. е член на УС на Българска търговско-промишлена палата. От 2024 г. е председател на Арбитражния съд при Българската търговско-промишлена палата. От 2023 г. Антонова е и член на Управителния съвет на Фонда за гарантиране на влоговете в банките.

Източници: [НС – документи за кандидата](#); [БТА – избор за председател на Арбитражния съд при БТПП](#); [Фонд за гарантиране на влоговете в банките](#).

● МИХАИЛ МАЛЧЕВ — СЪДИЯ В СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, КОМАНДИРОВАН В АПЕЛАТИВЕН СЪД – СОФИЯ

НОМИНИРАН ОТ: ГРУПА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ОТ „ПРОГРЕСИВНА БЪЛГАРИЯ“

Михаил Малчев завършва Право в СУ „Св. Климент Охридски“ през 2007 г. През 2011 г. защитава дисертация на тема „Унищожаемост на гражданскоправните сделки“.

Михаил Малчев започва кариерата си в съдебната система през 2009 г. като младши съдия в Окръжен съд – Кюстендил, но е командирован в Софийски районен съд за срок повече от 3 месеца. През 2012 г. ВСС го назначава за съдия в Районен съд – Дупница. Професионалният му път продължава да е белязан от поредица командирования. В периода 2018–2021 г. съдия Малчев е командирован последователно в Административен съд София-град, Административен съд София-област, Административен съд – Перник и Окръжен съд – Перник. През 2022 г. е командирован в Софийски градски съд, където впоследствие е и назначен в Гражданска му колегия. През 2023 г. следва ново командироване, този път в Апелативен съд – София, където е командирован **„до отпадане на необходимостта от командироването“** – необходимост, която продължава да е налице, тъй като и към момента съдия Малчев продължава да правораздава в АС – София.

Успоредно със своята съдийска кариера, Михаил Малчев развива паралелно и академична такава. От 2010 г. до 2023 г. е хоноруван преподавател в Юридическия факултет на Софийския университет, където води упражнения по „Гражданско право – обща част“ и „Семейно и наследствено право“. През 2019 г. участва като единствен кандидат в конкурс за академичната длъжност „доцент“ по гражданско и семейно право във „Висшето училище по агробизнес и развитие на регионите“ – гр. Пловдив. От 2022 г. и понастоящем е доцент в катедра „Частноправни науки“ към Русенския университет „Ангел Кънчев“. От 2025 г. е и доцент към Секция по частноправни науки към Института за държавата и правото при БАН.

В професионалното развитие на съдия Малчев се откроява и още едно обстоятелство. Според публикация на „Клуб Z“, позоваваща се на „Капитал“, той

● ПРОФИЛИ НА КАНДИДАТИТЕ

печели конкурс за Окръжен съд – Враца, но впоследствие е преместен в Софийския градски съд, откъдето само няколко месеца след назначаването му е командирован в Софийския апелативен съд. Командироването му в Административен съд София-град е извършено от тогавашния председател на Върховния административен съд Георги Чолаков. Според публикация на в. „Сега“ от септември 2026 г. Малчев правораздава в Търговската колегия на Софийския апелативен съд в състав с председателя на съда Даниела Дончева.

Брат на Михаил Малчев е Марин Малчев, административен ръководител на Софийската районна прокуратура. През февруари 2026 г. той е избран за титуляр на длъжността с единодушно решение на Прокурорската колегия на ВСС — осем гласа „за“. В хода на процедурата е отхвърлено предложението на служебния министър на правосъдието Андрей Янкулов изборът да бъде отложен, за да се събере допълнителна информация относно евентуални връзки на кандидата с Мартин Божанов – Нотариуса. Мнозинството в Прокурорската колегия мотивира отказа си с това, че според проведените до този момент изслушвания името на Марин Малчев не е било споменавано във връзка с казуса.

ИИЗточници: [НС – документи за кандидата](#); [ВСС – регистър на командированите магистрати](#); [УАРД – становище](#); [УАРД – академична процедура](#); [НС – кандидатски документи](#).

● **ВАСИЛ ПАНДОВ — ПРЕПОДАВАТЕЛ ПО МЕЖДУНАРОДНО ПРАВНИ НАУКИ, АДВОКАТ, БИВШ ДЕПУТАТ ОТ ПП „ПРОДЪЛЖАВАМЕ ПРОМЯНАТА“**

НОМИНИРАН ОТ: НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ОТ „ПРОДЪЛЖАВАМЕ ПРОМЯНАТА“.

Васил Пандов Завършва право в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 2002 г. От същата година е вписан като адвокат в Софийската адвокатска колегия.

Академичната му кариера се развива в Катедра „Международно право и международни отношения“ на Юридическия факултет на СУ. От 2009 г. е редовен преподавател по международно частно право, през 2013 г. придобива образователната и научна степен „доктор по право“, а през 2018 г. става доцент по международно частно право. Има двугодишна специализация по английско право и право на Европейския съюз в Университета в Кеймбридж. През 2011 г. преминава специализация и в Хагската академия по международно право. Като преподавател води курсове по международно частно право, международен търговски арбитраж, право на международния транспорт и консулски функции. Научната му работа е концентрирана върху международната компетентност, признаването и изпълнението на чуждестранни актове и трансграничните граждански и търговски отношения. Монографията му „Международна компетентност по граждански и търговски дела“, е представена като основен хабилитационен труд при конкурса му за доцент през 2018 г.

Доц. Пандов е член на УС и секретар на сдружение „Институт по международно частно право“ от създаването му през 2009 г.

● ПРОФИЛИ НА КАНДИДАТИТЕ

Той е и заместник – председател на Международния арбитражен съд, към същия институт. Член е и на редакторската колегия на списание „Съвременно право“, издание на ЮФ на СУ „Свети Климент Охридски“.

Извън академичните си занимания Васил Пандов развива и политическа дейност. Бил е народен представител от ПП Продължаваме промяната и ПП ДБ в 48, 49 и 51-то Народни събрания. През 2021 г. става началник на кабинета на министър на здравеопазването Асена Сербезова, в правителството на Кирил Петков. През 2022 г. Министерският съвет го назначава за председател на Надзорния съвет на НЗОК.

Източници: [НС – документи за кандидата](#); [ИМПЧ](#); [Профил в 48-ото НС](#); [Становище – Юридически факултет на СУ](#); [НС – процедура за ВСС](#)

● **СВЕТЛОЗАР ГЕОРГИЕВ — СЪДИЯ (ПЕНСИОНИРАН) ОТ ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, БИВШ ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВОЕНЕН СЪД ВАРНА**

НОМИНИРАН ОТ: НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ОТ „ПРОДЪЛЖАВАМЕ ПРОМЯНАТА“.
ПО ИНИЦИАТИВНО ПРЕДЛОЖЕНИЕ НА СДРУЖЕНИЕ „ИНИЦИАТИВА ЕДИНЕНИЕ“

Светлозар Георгиев е наказателен съдия с дългогодишен стаж в съдебната система.

Завършва право в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 1990 г. Професионалният му път преминава през работа като следовател в ОСлС – Варна (1990 – 1995 г.), съдия в Районен съд – Варна (1995 – 1999 г.), съдия в Окръжен съд – Варна (1999 – 2008 г.). През 2008 г. е избран за председател на Военен съд – Варна. След изтичането на мандата през 2013 г. остава изпълняващ функциите председател на военния съд, до реструктурирането на военните съдилища през 2014. г., когато е преназначен в ОС – Варна. Там продължава кариерата си като наказателен съдия до пенсионирането му през 2026 г.

През 2020 г. съдия Георгиев е определен от ВСС чрез жребий за член на конкурсна комисия за първоначално назначаване на районни съдии.

Той е съдия по делото срещу крупния бизнесмен и лидер на ПП Воля Веселин Марешки, започнало през 2014 г. и продължило 11 години. По повод на делото става ясно, че съдия Георгиев е следен със специални разузнавателни средства след сигнал срещу него от ДАНС от прокурор от ОП – Варна.

Друг епизод в професионалната биография на Георгиев е наказателно производство срещу самия него, започнало след разговор през декември 2016 г. с прокурор Здравка Задгорска от Районна прокуратура – Варна. Според Задгорска Георгиев се опитал да я склони да прекрати дело срещу бивш полицай, с когото съдията бил в близки отношения. Производството било за забравена върху тавана на кола ловна пушка.

Георгиев е обвинен по чл. 289 НК, че е склонявал прокурора да прекрати досъдебно производство срещу негов познат поради малозначителност. Софийският градски съд го оправдава през 2017 г., Софийският апелативен съд потвърждава присъдата,

● ПРОФИЛИ НА КАНДИДАТИТЕ

а през април 2018 г. ВКС окончателно оставя оправдателното решение в сила. Във връзка със случая, през 2020 г. съдия Георгиев осъди прокуратурата за обезщетение от близо 100 000 лв.

При пенсионирането му през 2026 г., съдия Георгиев е поощрен от Съдийската колегия на ВСС с отличие „личен почетен знак първа степен – златен“ и с парична награда за проявен висок професионализъм, безупречно и образцово изпълнение на служебните задължения и високи нравствени качества при използваните срещу него СРС-та.

Източници: [НС – документи за кандидата](#); [ВСС – кратък протокол №25/14.07.2020 г.](#); [Lex.bg](#); [ВКС – окончателното решение](#); [ВСС – поощряване при пенсиониране](#).

● **ЕВГЕНИЙ СТАЙКОВ — БИВШ ЗАМЕСТИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ВКС И БИВШ ЧЛЕН НА ВСС**

НОМИНИРАН ОТ: ГРУПА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ОТ „ПРОДЪЛЖАВАМЕ ПРОМЯНАТА“
ПО ИНИЦИАТИВНО ПРЕДЛОЖЕНИЕ НА ПРОФ. АЛЕКСАНДЪР АРАБАДЖИЕВ, ПРЕДСЕДАТЕЛ НА БЪЛГАРСКАТА АСОЦИАЦИЯ ЗА ЕВРОПЕЙСКО ПРАВО

Евгений Стайков има една от най-дългите управленски биографии в съдебната система сред кандидатите за ВСС. Завършва право в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 1985 г. Между 1988 и 1991 г. е съдия в Първи районен съд – София, а през 1991–1992 г. е председател на Трети районен съд. От 1992 г. е съдия в Софийския градски съд, а между 1994 и 1998 г. е председател на СГС. През 1998 г. Стайков става председател на Софийския апелативен съд, който ръководи до 2009 г. – приблизително единадесет години.

Паралелно с това, между 2003 и 2007 г. е член на Висшия съдебен съвет, избран от професионалната квота на съдиите. След края на мандата си като председател на САС през 2009 г. Стайков първоначално остава съдия в съда, но през септември същата година напуска съдебната система по собствено желание. В периода 2011–2015 г. работи като адвокат. Паралелно е член на Президиума на Арбитражния съд при БТПП и арбитър по вътрешни и международни арбитражни дела (2009 – 2015 г.). През 2015 г. Стайков се връща в съдебната система чрез конкурс за първоначално назначаване във Върховния касационен съд и е назначен за съдия в Търговската колегия на ВКС; встъпва на 8 юни 2015 г. От март 2022 г. е заместник-председател на ВКС и ръководител на Търговската колегия.

На 9 януари 2025 г. Стайков е освободен от длъжността заместник-председател на ВКС поради навършване на пенсионна възраст. При освобождаването му Съдийската колегия на ВСС го отличава със „служебна благодарност и грамота“, „личен почетен знак първа степен – златен“ и парична награда. В мотивите е отчетен приносът на съдебните му актове за точното прилагане на закона, развитието на правото и уеднаквяването на практиката по търговски дела.

През 2024 г. Стайков е един от тримата кандидати на върховните съдии за съдия в Конституционния съд, заедно с Галина Тонева-Дачева и Светлана Калинова. На първия тур получава 40 гласа и не достига до балотажа, на който впоследствие е избрана Галина Тонева-Дачева.

● ПРОФИЛИ НА КАНДИДАТИТЕ

Източници: [Документи за кандидата](#); [ВСС – пълен стенографски протокол №32/29.07.2009 г.](#); [ВСС – резултати от конкурс 26.02.2015 г.](#); [ВСС – поощряване при пенсиониране](#); [ВКС – официално съобщение](#)

● **ТАНЯ РАДУЛОВСКА-МАДАМДЖИЕВА — АДВОКАТ, БИВШ СЪДИЯ И ЗАМЕСТИК-МИНИСТЪР НА ПРАВОСЪДИЕТО**

НОМИНИРАНА ОТ: НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ОТ „ПРОДЪЛЖАВАМЕ ПРОМЯНАТА“ И „ДЕМОКРАТИЧНА БЪЛГАРИЯ“

ИНИЦИАТИВНО ПРЕДЛОЖЕНИЕ ОТ ФОНДАЦИЯ „АНТИКОРУПЦИОНЕН ФОНД“, ФОНДАЦИЯ „БЪЛГАРСКИ АДВОКАТИ ЗА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА“, ФОНДАЦИЯ „БЪЛГАРСКИ ИНСТИТУТ ЗА ПРАВНИ ИНИЦИАТИВИ“, СДРУЖЕНИЕ „БЪЛГАРСКИ ХЕЛЗИНКСКИ КОМИТЕТ“, ФОНДАЦИЯ „ИНСТИТУТ ЗА ПАЗАРНА ИКОНОМИКА“, СДРУЖЕНИЕ „ПРАВОСЪДИЕ ЗА ВСЕКИ“, ФОНДАЦИЯ „ПРОГРАМА ДОСТЪП ДО ИНФОРМАЦИЯ“

Таня Радуловска-Мадамджиева завършва право в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 2002 г. Първоначално работи като младши експерт в Министерството на транспорта и като експерт-юрист в Комисията за финансов надзор. В съдебната система работи от 2005 г. като от 2007 до 2018 г. е съдия в Софийския районен съд.

От ноември 2012 до ноември 2014 г. Радуловска е председател на Управителния съвет на Съюза на съдиите в България. В този период ССБ е сред най-активните професионални организации в публичния дебат за независимостта на съда, кадровата политика на ВСС и отчетността при управлението на съдебната власт. През 2015 г. чрез жребий Таня Радуловска - Мадамджиева е избрана за редовен член на конкурсна комисия за първоначално назначаване на съдии в районните съдилища, а впоследствие е определена и за председател на комисията.

Отчетлив момент в публичната ѝ биография е участието ѝ в протестите на съдии през 2015 г. срещу отстъплението от първоначално заявените конституционни промени в съдебната власт.

След участие в конкурс за повишаване в наказателните отделения на окръжните съдилища Радуловска обжалва през 2016 г. решение на ВСС, като твърди, че конкурсът е проведен в нарушение на собствените правила на съвета и е довел до неравнопоставеност между кандидатите. Още при собственото си атестиране, въпреки получената висока оценка, тя поставя въпроса дали формалните количествени показатели отчитат адекватно сложността на делата и реалната натовареност на отделния съдия – обстоятелство, изрично подчертано и в мотивите към сегашната ѝ кандидатура.

През септември 2018 г. Радуловска напуска съдебната система по собствено желание. Съдийската колегия на ВСС я освобождава от длъжността съдия в Софийския районен съд, а през октомври същата година тя е приета като адвокат в Софийската адвокатска колегия. Като адвокат продължава публично да коментира въпросите за независимостта на съдиите и натиска върху съдебната система. В интервю през 2019 г. например свързва остри политически реакции по конкретни съдебни решения с риск от създаване на страх сред магистратите.

● ПРОФИЛИ НА КАНДИДАТИТЕ

През март 2026 г. Таня Радуловска-Мадамжиева е назначена за заместник-министър на правосъдието в екипа на министър Андрей Янкулов, в служебното правителство на Андрей Гюров. Като заместник-министър Радуловска ръководи работна група от магистрати, експерти по сигурността и представители на граждански организации за разработване на институционален механизъм за защита на магистрати, подложени на натиск, заплахи или друга форма на неправомерна намеса при изпълнение на функциите им.

Източници: БТА – назначаване за заместник-министър; Жалба на Таня Радуловска срещу решение на ВСС; Интервю – Mediapool; НС – процедура.

● ЕМИЛ ДЕЧЕВ — СЪДИЯ В СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, БИВШ ЗАМЕСТИК-МИНИСТЪР НА ПРАВОСЪДИЕТО И СЛУЖЕБЕН МИНИСТЪР НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

НОМИНИРАН ЗА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ ОТ: ГРУПА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ОТ „ДЕМОКРАТИЧНА БЪЛГАРИЯ“

Емил Дечев завършва право в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 1996 г. Професионалният му път в съдебната система започва през 1997 г. като следовател в Столичната следствена служба. От 2000 г. до 2003 г. е съдия в Районен съд – Плевен, а между 2003 г. и 2011 г. правораздава в Наказателното отделение на Софийския районен съд. След успешно класиране в конкурс през 2012 г. става съдия в Софийския градски съд.

Биографията му има и изразен международен аспект. През 2006–2007 г. работи като програмен съветник в правното направление на Съвета на Европа в Страсбург, където отговаря за програма за обучение на юристи по правата на човека. През 2007–2008 г. преминава магистърска подготовка по право на Европейския съюз в Софийския университет и Университета Нанси 2 във Франция, а през 2009 г. провежда петмесечен стаж в Съда на Европейския съюз в Люксембург като съдебен помощник в кабинета на датския съдия Бо Ларсен.

През януари 2022 г. Емил Дечев е назначен за заместник-министър на правосъдието в правителството на Кирил Петков. Той остава на този пост и при последвалите служебни кабинети с министър на правосъдието Крум Зарков, както и в правителството „Денков“, при министър Атанас Славов, като изпълнява тази длъжност до април 2024 г. Като заместник-министър на правосъдието Емил Дечев участва непосредствено в подготовката и публичното представяне на някои от най-съществените законодателни промени в областта на съдебната власт през този период. Сред тях са измененията в НПК и ЗСВ за механизма за независимо разследване на главния прокурор и неговите заместници, както и въвеждането на съдебен контрол върху определени откази на прокуратурата да образува досъдебно производство.

През април 2024 г. Дечев е възстановен като съдия в Софийския градски съд.

● ПРОФИЛИ НА КАНДИДАТИТЕ

Две години по-късно, на 19 февруари 2026 г., е назначен за министър на вътрешните работи в служебното правителство на Андрей Гюров. Заради несъвместимостта със съдийската длъжност ВСС го освобождава временно от СГС, а след приключване на служебния му мандат му го възстановява отново като съдия, считано от 8 май 2026 г.

Дечев е активен член на Съюза на съдиите в България. Бил е част от ръководни органи на организацията, представлявал е ССБ в Съвета по партньорство към ВСС, включително по теми като съдебната карта, Единната информационна система на съдилищата и закриването на специализираното правосъдие. През 2021 г. УС на ССБ му възлага и подготовката на ново искане до ВСС за предсрочно освобождаване на тогавашния главен прокурор Иван Гешев след решението на ЕСПЧ по делото „Баневи срещу България“. До назначаването му като вътрешен министър през февруари 2026 г. Дечев е и член на Контролния съвет на ССБ.

Емил Дечев вече е бил кандидат за член на ВСС от професионалната квота на съдиите през 2017 г. Получава 523 гласа, които обаче се оказват недостатъчни за да стане член на Съвета.

Източници: [ВСС – кандидатура 2017 г.](#); [ВСС – решение за възстановяване](#); [ВСС – резултати 2017 г.](#); [БТА – биография като служебен министър](#); [НС – процедура](#).

● ЦВЕТА РАНГЕЛОВА — АДВОКАТ И БИВШ НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ ОТ ПП „ВЪЗРАЖДАНЕ“

НОМИНИРАНА ОТ: КОСТА СТОЯНОВ ОТ „ВЪЗРАЖДАНЕ“

ИНИЦИАТИВНО ПРЕДЛОЖЕНИЕ ОТ СДРУЖЕНИЕ „ДВИЖЕНИЕ - НИЕ ЖЕНИТЕ“

Цвета Валентинова Рангелова завършва право в ЮЗУ „Неофит Рилски“ – гр. Благоевград през 2002 г. Същата година е вписана като адвокат, първоначално в Адвокатска колегия – Кюстендил, а впоследствие упражнява професията в Адвокатска колегия – Благоевград.

От 2023 г. е член на Адвокатския съвет при Адвокатска колегия – Благоевград.

Цвета Рангелова е общински съветник в Благоевград в периода 2015–2019 г. от ПП „Глас народен“. През 2021 г. е кандидат за кмет на Благоевград от „Възраждане“ на частичните местни избори, както и на редовните през 2023 г. Тя е и председател на партията в града.

Била е народен представител от „Възраждане“ от Благоевградския избирателен район последователно в 48-ото, 49-ото, 50-ото и 51-вото Народно събрание. Като депутат участва активно в Комисията по правни въпроси, а през различни периоди заема и ръководни позиции в парламентарни комисии, включително като заместник-председател на Правната комисия и на Комисията по обществен ред и вътрешна сигурност. .

● ПРОФИЛИ НА КАНДИДАТИТЕ

През 2025 г. Рангелова е сред вносителите на промени в Закона за съдебната власт, насочени към възможност страните по висящи дела да сезират Инспектората към ВСС при твърдяно нарушение на правото им на разглеждане и решаване на делото в разумен срок. През януари 2024 г. „Възраждане“ я номинира за съдия в Конституционния съд от квотата на Народното събрание, но не е избрана

Източници: [НС – документи за кандидата](#); [Адвокатски съвет Благоевград – становище в подкрепа](#); [„Възраждане“ – профил](#); [БТА – кандидатура за конституционен съдия](#); [Appointments.bg – профил](#); [Списък на общинските съветници – Благоевград 2015–2019 г.](#)

• ПРОФИЛИ НА КАНДИДАТИТЕ

Кандидати за Прокурорската колегия

• КРАСИМИР КОМСАЛОВ — ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК

НОМИНИРАН ОТ: ГРУПА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ОТ „ПРОГРЕСИВНА БЪЛГАРИЯ“.

Красимир Комсалов завършва право в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ през 1998 г. Професионалната му кариера започва през ноември 1999 г. като младши прокурор в Районна прокуратура – Пазарджик, където работи до март 2000 г. След това е младши съдия в Окръжен съд – Пазарджик до септември 2001 г., когато е назначен за съдия в Районен съд – Пазарджик. От ноември 2018 г. до юли 2022 г. е командирован в Специализирания наказателен съд. На 15 ноември 2022 г. е назначен за съдия в Окръжен съд – Пазарджик.

През септември 2024 г. участва в процедура за избор на председател на Окръжен съд – Пазарджик, в която нито един от двамата кандидати не е избран. След изслушването му девет съдии от съда публикуват официална позиция, в която определят част от твърденията му като „неистини“ и „внушения“. Съдиите оспорват по единадесет пункта представената от него картина за организацията на работа в съда, включително твърдения за предварително вземани решения на общото събрание, ограничения пред свободното изразяване на мнения и липса на регулярни проверки на районните съдилища. В позицията се посочва също, че другият кандидат за председател е бил предложен от 11 от общо 18 съдии в ОС-Пазарджик.

На 28 октомври 2025 г. Съдийската колегия на ВСС избира Красимир Комсалов за председател на Окръжен съд – Пазарджик с 8 гласа „за“ и 2 „против“. Подкрепа за кандидатурата му при обсъждането изразяват Боян Магдалинов и Драгомир Кояджиков. Комсалов встъпва в длъжност на 17 ноември 2025 г.

Източници: [НС – документи за кандидата](#); [ВСС – избор за председател, 28.10.2025 г.](#); [ОС – Пазарджик – позиция на съдиите, 01.10.2024 г.](#); [ОС – Пазарджик – встъпване в длъжност, 17.11.2025 г.](#); [Mediapool](#) – делото срещу Нено Димов; „България Днес“ – делото срещу Нено Димов; [Fakti.bg](#) – делото срещу семейство Банев; [Actualno.com](#) – задържането на Николай Банев; „Флагман“ – делото срещу Николай Банев; „Клуб Z“ – кандидатурата на Красимир Комсалов за ВСС.

• СТЕФАН МИЛЕВ — СЪДИЯ В СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, БИВШ ПРОКУРОР

НОМИНИРАН ОТ: ГРУПА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ОТ „ПРОГРЕСИВНА БЪЛГАРИЯ“
ИНИЦИАТИВНО ПРЕДЛОЖЕНИЕ ОТ ПРОФ. ТАНЯ ЙОСИФОВА, УНСС

● ПРОФИЛИ НА КАНДИДАТИТЕ

Стефан Милев завършва право в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 2005 г. През 2006 г. започва работа като младши прокурор в Софийската градска прокуратура, а от 2009 г. е прокурор в Софийска градска прокуратура, в отдел „Икономически престъпления“. В периода 2014- 2016 г. е заместник-районен прокурор на София. През 2015 г. е поощрен от ВСС за участието си в изработването на доклад за ролята и териториалната структура на районните прокуратури. Преди постъпването си в прокуратурата Стефан Милев е работил като журналист в Българското национално радио.

През 2016 г. е назначен за прокурор в СГП. Същата година сменя професионалната линия от прокуратурата към съда. ВСС го назначава за съдия в Софийски градски съд. През 2017 г., е определен за временно изпълняващ функциите председател на Софийски районен съд – най-големият съд в България. Изборът на Милев за и. ф. на СРС предизвиква остри критики на част от съдийската общност, включително заради обстоятелството, че Милев е съдия едва от 6 месеца и не е кандидатът, подкрепен от мнозинството съдии в СРС. Медии тогава описват назначението като подкрепено от мнозинството във ВСС, свързано с тогавашния главен прокурор Сотир Цацаров.

Като и.ф. председател той предприема активни дисциплинарни действия във връзка със забавени производства. През юли 2017 г. по негови предложения ВСС образува дисциплинарни производства срещу предишния председател на СРС Методи Лалов, и съдиите Мирослав Петров, Даниела Тошева и Върбан Върбанов, а по други случаи той издава заповеди за „обръщане на внимание“ или за дисциплинарно наказание. ВСС впоследствие го поощрява със „служебна благодарност и грамота“ за работата му като временен председател, мотивирайки отличието с висок професионализъм и образцово изпълнение на задълженията. Назначаването на Милев за временен председател на СРС идва непосредствено след протестите на съдиите от декември 2016 г., в организирането на които активно участва предишният председател Методи Лалов. Впоследствие двете дисциплинарни наказания „забележка“, наложени на Лалов от ВСС, са окончателно отменени от Върховния административен съд. ВАС отменя окончателно и наложеното по заповед на Милев наказание „забележка“ на Мирослав Петров, а по отношение на Даниела Тошева обявява за нищожно решение на Съдийската колегия за налагане на същото наказание.

През есента на 2017 г. Милев е предложен и за временен председател на Софийския градски съд, но Съдийската колегия не избира никого от двамата кандидати. След това той продължава работа като наказателен съдия в СГС. През 2018 г. Съдийската колегия на ВСС одобрява кандидатурата му за командирован национален експерт в Европейската служба за борба с измамите – OLAF, в направление „Тютюн и фалшиви стоки“. През 2021 г. той участва и в конкурс за повишаване в апелативен съд. От октомври 2023 г. Милев е командирован от СГС в Апелативен съд – София, първоначално за срок до 12 месеца, а след 2 януари 2024 г. – на свободна щатна бройка до нейното заемане чрез конкурс. Регистърът на ВСС показва, че към май 2026 г. командироването продължава вече 31 месеца, като основанието е високата натовареност на Апелативен съд – София и необходимостта от нормално функциониране на съставите. Като съдия в СГС Милев разглежда публично известни наказателни дела. През 2017 г. му е разпределено делото срещу бившия министър на отбраната Николай Ненчев, свързано с ремонта на изтребителите МиГ-29, но в последствие делото е преразпределено.

● ПРОФИЛИ НА КАНДИДАТИТЕ

През 2018 г. определя най-леката мярка за неотклонение „подписка“ на бившата съдия Мария Иванова по обвинение за пране на пари, след като приема, че представените доказателства не обосновават по-тежка мярка. През 2021 г. е председател и докладчик на състава на СГС, който оправдава бившия депутат от ДПС Илия Илиев по обвинение за купуване на гласове. На 21 април 2023 г. съдебен състав на Софийския градски съд с председател Стефан Милев осъжда Георги Семерджиев на 20 години лишаване от свобода за тежката катастрофа на столичния бул. „Черни връх“, при която загиват две млади жени, както и за други престъпления. Присъдата е потвърдена от въззивната инстанция, а през май 2025 г. и окончателно от Върховния касационен съд.

Стефан Милев развива и преподавателска дейност. Бил е хоноруван асистент по наказателно право в УНСС през 2007–2008 г., а по-късно е преподавател в Националния институт на правосъдието – постоянен през учебната 2012/2013 г. и временен през други периоди. Автор и съавтор е на юридически трудове, сред които монографията „Бързото производство по НПК“ и учебни помагала по наказателно право и процес.

Източници: [НС – документи за кандидата](#); [ВСС – кадровъа процедура](#); [ВСС – новини 2015 г., поощрение](#); [Mediapool – „ВСС пак не чу съдиите“](#); [ВСС – дисциплинарни производства 2017 г.](#); [Mediapool – делото за пране на пари срещу бивша съдийка](#); [ВСС – протокол №31/25.07.2017 г.](#); [ВСС – протокол №27/18.09.2018 г.](#); [DeFakto – бившият депутат от ДПС](#); [БТА – окончателно решение на ВКС от 21.05.2025 г.](#)

● МИЛЕНА КАРАГЬОЗОВА — ЗАМЕСТИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА ОКРЪЖЕН СЪД – ВЕЛИКО ТЪРНОВО

НОМИНИРАНА ОТ: ГРУПА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ОТ „ПРОГРЕСИВНА БЪЛГАРИЯ“.

Милена Карагьозова завършва право във Великотърновския университет „Св. св. Кирил и Методий“ през 1999 г. В периода 2001 – 2022 г. работи в Районен съд – Горна Оряховица, където разглежда както наказателни, така и част от гражданските и административнонаказателните дела. През 2022 г., след успешно класиране в конкурс за окръжните съдилища, е повишена като съдия в Наказателното отделение на Окръжен съд – Велико Търново. През октомври 2024 г. Съдийската колегия на ВСС я назначава за заместник-председател на Окръжен съд – Велико Търново.

Кандидатурата ѝ за заместник-председател е подкрепена от Общото събрание на съдиите в съда. Съдия Карагьозова има опит и като преподавател в Юридическия факултет на Великотърновския университет, където е водила практически занятия на студенти по наказателно право.

Източници: [НС – документи за кандидата](#); [Окръжен съд – Велико Търново, официален сайт](#); [ВТУ – протокол №7/23.06.2015 г.](#)

● ПРОФИЛИ НА КАНДИДАТИТЕ

● ИВАН КАЛИБАЦЕВ — СЪДИЯ В РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, БИВШ ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СЪДА

НОМИНИРАН ОТ: ГРУПА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ОТ „ПРОГРЕСИВНА БЪЛГАРИЯ“.

Иван Калибацев завършва право в ЮЗУ „Неофит Рилски“ през 2002 г. Започва професионалната си кариера през 2002 г. като съдебен кандидат в Окръжен съд – Благоевград. От януари 2004 г. е младши съдия в Окръжен съд – Русе, а няколко месеца по-късно преминава като младши съдия в Окръжен съд – Пловдив. От 1 юни 2005 г. е съдия в Районен съд – Пловдив. През 2009 г., ВСС го избира за председател на Районен съд – Асеновград. През 2013 г. ВСС го избира за председател на Районен съд – Пловдив. През 2018 г. е преизбран отново като председател на РС – Пловдив с единодушна подкрепа от Съдийската колегия на ВСС През 2019 г., само месец след началото на неговия втори мандат начело на РС – Пловдив, Калибацев кандидатства за председател на Окръжния съд в същия град. Получава 7 гласа „за“ и 6 „против“, но не достига необходимите 8 гласа и не е избран. Част от членовете на Съдийската колегия мотивират отрицателния си вот с факта, че съвсем наскоро са го избрали за втори мандат начело на районния съд и той е поел ангажимент да изпълни концепцията си там.

През юли 2020 г. Калибацев отново участва в конкурс за председател на Окръжен съд – Пловдив, но получава само един глас от Съдийската колегия на ВСС – този на Вероника Имова, докато другият кандидат Розалия Шейтанова е избрана с 11 гласа. В хода на процедурата Калибацев поставя въпроса за сходства между части от концепцията на Шейтанова и тази на предишния председател Веселин Хаджиев. В контекста на конкурса през 2020 г. председателят на Районен съд – Асеновград Иван Шейтанов, съпруг на Розалия Шейтанова, подава предсрочна оставка, мотивирана с риск от конфликт на интереси. В заявлението си той посочва и почти пълната липса на комуникация и взаимно доверие между него и Иван Калибацев.

Управлението на Калибацев начело на Районен съд – Пловдив е съпътствано и от публични критики от негови колеги. През 2021 г. съдии от съда сезират ВСС с твърдения за неравномерна натовареност, административен натиск и проверки срещу магистрати, изразяващи различно мнение. През 2022 г. Съюзът на съдиите в България сигнализира за предполагаем дисциплинарен тормоз над съдия Деян Вътов. По образувани срещу Вътов дисциплинарни производства по предложения на Калибацев Съдийската колегия отказва да наложи наказания. С решение от 29 юни 2023 г. Върховният административен съд отхвърля жалбата на Калибацев срещу един от тези откази, като приема, че не е установено дисциплинарно нарушение, включително при отсъствия, свързани с упражняването на правото на защита.

През 2022 г. е кандидат за член на ВСС от професионалната квота на съдиите, но не е избран, като събира 201 гласа в своя подкрепа. През 2025–2026 г. Калибацев отново кандидатства за председател на Окръжен съд – Пловдив. Първоначално в процедурата участва и и.ф. председателят Розалия Шейтанова, но на 21 април 2026 г. тя оттегля кандидатурата си с 23-странично заявление, в което според медийни публикации изразява опасения за накърняване на доброто име на съда. Част от

● ПРОФИЛИ НА КАНДИДАТИТЕ

членовете на Съдийската колегия поставят въпроса дали оттеглянето е изцяло доброволно и я канят на изслушване. Шейтанова не се явява, но потвърждава отказа си писмено, а на 28 април ВСС прекратява процедурата по отношение на нея.

През юли 2026 г. процедурата все още не е приключила, тъй като ВСС отлага определянето на дата за избор заради законодателните промени.

Източници: [НС – документи за кандидата](#); [ВСС – кратък протокол №38/04.12.2018 г.](#); [ВСС – новини 2019 г.](#); [ВСС – кандидатура 2022 г.](#); [ВСС – новини 2026 г.](#); [ВСС – етични материали](#); [Lex.bg – сигналът от 2021 г.](#); [ССБ – сигналът от 2022 г.](#); [ВАС – решение №7219/2023 г.](#); [БНР – Радио Пловдив, 02.07.2020 г.](#); [DeFakto, 21.04.2026 г.](#); [ВСС, 28.04.2026 г.](#)

● ПРОФ. ЕКАТЕРИНА САЛКОВА ГЕТОВА — ПРОФЕСОР ПО НАКАЗАТЕЛЕН ПРОЦЕС

НОМИНИРАНА ОТ: ГРУПА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ОТ „ПРОГРЕСИВНА БЪЛГАРИЯ“.

ИНИЦИАТИВНО ПРЕДЛОЖЕНИЕ ОТ СДРУЖЕНИЕ „ИНИЦИАТИВА ЕДИНЕНИЕ“

Екатерина Салкова Гетова завършва право в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 2000 г. След конкурс през 2001 г. постъпва като научен сътрудник по наказателен процес в тогавашния Институт за правни науки, (преименуван днес като Институт за държавата и правото) при БАН. През 2006 г. защитава дисертация на тема „Прекратяване на наказателното производство“ и придобива образователната и научна степен „доктор“.

От 2010 г. е съдия ad hoc в Европейския съд по правата на човека. През 2013 г. става доцент по наказателен процес в Института за държавата и правото при БАН. Между 2016 г. и 2019 г. е доцент в Русенския университет „Ангел Кънчев“, а от 2019 г. – доцент в Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“. През 2026 г. печели конкурс за професор по наказателен процес в Юридическия факултет на ПУ. Хабилизационният ѝ труд е монографията „Актуални въпроси на наказателнопроцесуалните функции“.

Научните ѝ интереси са концентрирани в наказателния процес и наказателното правосъдие – прекратяване на наказателното производство, доказване, ефективност на разследването, продължаване престъпление, мерки за неотклонение, правосъдие по отношение на непълнолетни и ролята на отделните процесуални функции. Сред публикациите ѝ са изследвания върху гражданския иск в наказателния процес, частното обвинение и други практически въпроси на наказателното правораздаване.

Професионалният ѝ профил не е само академичен. Между 2004 г. и 2013 г. работи по съвместителство като юрисконсулт, а впоследствие и като директор на дирекция „Правна дейност“ в Централното управление на БАН, където осъществява и процесуално представителство по съдебни дела.

● ПРОФИЛИ НА КАНДИДАТИТЕ

От ноември 2013 г. до май 2016 г. е главен експертен сътрудник в Комисията по правни въпроси на 42-рото и 43-тото Народно събрание. По-рано, през 2004 – 2005 г., е съветник на заместник-министъра на правосъдието Даниела Атанасова, а през различни периоди участва в работни групи за изготвяне на законопроекти.

Проф. Салкова има и значителен опит в управлението на академични и научни институции. Тя е била заместник-председател на Научния съвет на Института за държавата и правото, председател на Общото събрание на учените в института, член на Общото събрание на БАН и председател на Комисията по нормативни и общоакадемични актове към него. От 2013 г. ръководи секция „Наказателноправни науки“ в ИДП-БАН, а от 6 април 2026 г. е директор на Института за държавата и правото при БАН.

В продължение на два мандата участва и в Националната агенция за оценяване и акредитация – първоначално като член, а впоследствие като председател на Постоянната комисия по социални и правни науки, сигурност и отбрана.

ВСС многократно я определя като хабилитиран учен в конкурсни комисии за подбор на съдии, прокурори и следователи. Още през 2018 г. е определена за резервен член на комисия за младши следователи; през 2021 г. – за редовен член на конкурсна комисия за младши съдии в Софийския градски съд; през 2023 г. – за резервен член на комисия за първоначално назначаване на районни прокурори; през 2024 г. е включена и в комисия в конкурсната дейност на Прокурорската колегия.

Източници: [НС – документи за кандидата](#); [ВСС – конкурсни комисии](#).

● **ПРОФ. ВЕСЕЛИН ВУЧКОВ — ПРОФЕСОР ПО НАКАЗАТЕЛЕН ПРОЦЕС, БИВШ МИНИСТЪР НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, БИВШ НАРОДЕН ПРЕДСТАВИТЕЛ**

НОМИНИРАН ОТ: НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ОТ „ПРОДЪЛЖАВАМЕ ПРОМЯНАТА“
ИНИЦИАТИВНО ПРЕДЛОЖЕНИЕ ОТ „СЪЮЗА НА ЮРИСТИТЕ В БЪЛГАРИЯ“.

Веселин Вучков Завършва право в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 1994 г.

От 1994 до 1996 г. работи като следовател в Столичната следствена служба (IV РСС), след което професионалният му път се насочва към академичната сфера. От 1996 г. Вучков последователно е асистент (1996-1998 г.), старши асистент (1998 – 2001 г.), главен асистент (2001 – 2010 г.), доцент (2010 – 2016 г.) и професор (от 2016 г. до към момента) по наказателен процес в Академията на МВР. От 2018 г. и до момента е преподавател и в Нов български университет – професор, къде в периода 2021 – 2024 г. ръководи департамент „Право“. Между 2012 г. и 2026 г. Вучков е преподавал и в ЮЗУ „Неофит Рилски“. Бил е и хоноруван преподавател в други ВУЗ-ве в страната. В периода 2001 – 2009 г. е вписан като адвокат към САК.

Академичните интереси на Веселин Вучков включват наказателния процес, наказателно-изпълнителното право, специалните разузнавателни средства, режима

● ПРОФИЛИ НА КАНДИДАТИТЕ

на службите за сигурност и контрола върху тях. Автор е на значителна по обем научна продукция в областта на наказателния процес. Сред основните му трудове са изследванията „Доказателствени средства в наказателното производство: същност и видове“, „Образуване на досъдебно производство (актуални проблеми)“, както и излезлият през 2026 г. учебник „Наказателен процес на Република България“. В академичните оценки на трудовете му се отбелязва и практическото му участие в подготовката на законодателство в областта на наказателния процес и системата за сигурност.

Съществена част от неговата биография е свързана с изпълнителната власт и МВР. Между 2009 г. и 2013 г. е заместник-министър на вътрешните работи в първото правителство на Бойко Борисов. През ноември 2014 г. Вучков става министър на вътрешните работи във второто правителство на Бойко Борисов. Като министър защитава промени в Закона за МВР, възстановяването на конкурсното начало за професионално развитие, ролята на президента при назначенията на висши професионални ръководители и приемането на отделни закони за службите за сигурност. В публичните си изяви от този период определя липсата на цялостна законова рамка за разузнавателните служби като дългогодишен институционален проблем.

Най-известният публичен епизод от политическата му кариера е оставката му като вътрешен министър през март 2015 г. Вучков я подава, след като Министерският съвет не подкрепя предложението му да започнат процедури за смяна на тогавашния главен секретар на МВР Светлозар Лазаров и ръководителите на ДАНС и ДАТО Владимир Писанчев и Цветан Китов. Проф. Вучков има и пряк законодателен опит. Избран е за народен представител от ГЕРБ в 42-рото и 43-тото Народно събрание. В 42-рото НС е член на Комисията за контрол над службите за сигурност, използването на СРС и достъпа до трафични данни. Сред законодателните инициативи, в които участва, е проектът за Закон за военното разузнаване, има отношение и към подготовката на нормативната рамка за Държавна агенция „Разузнаване“, военното разузнаване, НСО и общия модел за управление на системата за защита на националната сигурност.

Източници: [НС – документи за канцугама](#); [Академия на МВР – биография](#); [МВР в мегуите – 2017 г.](#); [Mediapool – оставката на Вучков](#).

● **АНДРЕЙ ЯНКУЛОВ — АДВОКАТ, БИВШ ПРОКУРОР В СРП И СГП, БИВШ ЗАМЕСТИНИК МИНИСТЪР НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ, БИВШ ЗАМЕСТИНИК МИНИСТЪР НА ПРАВОСЪДИЕТО, СЛУЖЕБЕН ВИЦЕПРЕМИЕР И БИВШ МИНИСТЪР НА ПРАВОСЪДИЕТО**

НОМИНИРАН ОТ: ГРУПА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ОТ „ПРОДЪЛЖАВАМЕ ПРОМЯНАТА“ И „ДЕМОКРАТИЧНА БЪЛГАРИЯ“

ИНИЦИАТИВНО ПРЕДЛОЖЕНИЕ ОТ ФОНДАЦИЯ „АНТИКОРУПЦИОНЕН ФОНД“, ФОНДАЦИЯ „БЪЛГАРСКИ АДВОКАТИ ЗА ПРАВАТА НА ЧОВЕКА“, **ФОНДАЦИЯ „БЪЛГАРСКИ ИНСТИТУТ ЗА ПРАВНИ ИНИЦИАТИВИ“**, СДРУЖЕНИЕ „БЪЛГАРСКИ ХЕЛЗИНКСКИ КОМИТЕТ“, ФОНДАЦИЯ „ИНСТИТУТ ЗА ПАЗАРНА ИКОНОМИКА“, СДРУЖЕНИЕ „ПРАВОСЪДИЕ ЗА ВСЕКИ“, ФОНДАЦИЯ „ПРОГРАМА ДОСТЪП ДО ИНФОРМАЦИЯ“

● ПРОФИЛИ НА КАНДИДАТИТЕ

Андрей Янкулов завършва право в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 2005 г. След кратка работа като юрисконсулт през 2007 г. постъпва като прокурор в Софийската районна прокуратура. По-късно е повишен в Софийската градска прокуратура.

През 2014 г. Янкулов временно напуска прокуратурата, след като е назначен за заместник-министър на вътрешните работи в служебното правителство на Георги Близнашки. В МВР отговаря за разследващата дейност. По-късно същата година преминава като заместник-министър на правосъдието в екипа на Христо Иванов, където основният му ресор е изпълнението на наказанията и управлението на затворите и арестите. След оставката на Христо Иванов през декември 2015 г. Янкулов също подава оставка през февруари 2016 г..

През ноември 2019 г., непосредствено след избора на Иван Гешев за главен прокурор, Янкулов подава оставка от прокуратурата и публично обяснява, че вече не приема посоката, в която институцията се управлява. Прокурорската колегия на ВСС го освобождава по негово желание, считано от 2 януари 2020 г. Това е сравнително рядък случай на действащ прокурор, който при напускането си публично мотивира решението с несъгласие с институционалното ръководство на прокуратурата.

След напускането на системата Янкулов става адвокат по наказателно право и старши правен експерт в „Антикорупционния фонд“. Между 2020 г. и началото на 2026 г. работи по анализи на прокуратурата, наказателното правосъдие и борбата с корупцията и е съавтор на годишните мониторингови доклади на АКФ. Участва и в някои от най-публичните разследвания на организацията, включително „Осемте джуджета“, „Списък за бърз контрол“ и разследванията, свързани с мрежата от дружества около Христо Ковачки.

През февруари 2026 г. с указ на президента Йотова е назначен за служебен заместник министър-председател и министър на правосъдието в кабинета на Андрей Гюров. Именно в този период той влиза в пряк институционален спор с Прокурорската колегия и Пленума на ВСС относно статута на изпълняващия функциите главен прокурор Борислав Сарафов. През пролетта на 2026 г. Янкулов отправя и предложение за дисциплинарна отговорност на Борислав Сарафов, но Прокурорската колегия отказва да образува дисциплинарно производство – по част от твърденията поради изтекъл срок, а в останалата част след преценка на колегията.

Източници: [НС – документи за кандидата](#); [ВСС – кратък протокол №39/11.12.2019 г.](#); [ВСС – пълен стенографски протокол №4/26.02.2026 г.](#); [Министерство на правосъдието – становище за дисциплинарната отговорност на и. ф. главен прокурор Сарафов](#).

● ЕМИЛ ДЕЧЕВ — СЪДИЯ В СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, БИВШ ЗАМЕСТИК-МИНИСТЪР НА ПРАВОСЪДИЕТО И СЛУЖЕБЕН МИНИСТЪР НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ

НОМИНИРАН ЗА **ПРОКУРОРСКАТА КОЛЕГИЯ** ОТ: ГРУПА НАРОДНИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ ОТ „ПРОДЪЛЖАВАМЕ ПРОМЯНАТА“

● ПРОФИЛИ НА КАНДИДАТИТЕ

Емил Дечев завършва право в Софийския университет „Св. Климент Охридски“ през 1996 г. Професионалният му път в съдебната система започва през 1997 г. като следовател в Столичната следствена служба. От 2000 г. до 2003 г. е съдия в Районен съд – Плевен, а между 2003 г. и 2011 г. правораздава в Наказателното отделение на Софийския районен съд. След успешно класиране в конкурс през 2012 г. става съдия в Софийския градски съд.

Биографията му има и изразен международен аспект. През 2006–2007 г. работи като програмен съветник в правното направление на Съвета на Европа в Страсбург, където отговаря за програма за обучение на юристи по правата на човека. През 2007–2008 г. преминава магистърска подготовка по право на Европейския съюз в Софийския университет и Университета Нанси 2 във Франция, а през 2009 г. провежда петмесечен стаж в Съда на Европейския съюз в Люксембург като съдебен помощник в кабинета на датския съдия Бо Ларсен.

През януари 2022 г. Емил Дечев е назначен за заместник-министър на правосъдието в правителството на Кирил Петков. Той остава на този пост и при последвалите служебни кабинети с министър на правосъдието Крум Зарков, както и в правителството „Денков“, при министър Атанас Славов, като изпълнява тази длъжност до април 2024 г. Като заместник-министър на правосъдието Емил Дечев участва непосредствено в подготовката и публичното представяне на някои от най-съществените законодателни промени в областта на съдебната власт през този период. Сред тях са измененията в НПК и ЗСВ за механизма за независимо разследване на главния прокурор и неговите заместници, както и въвеждането на съдебен контрол върху определени откази на прокуратурата да образува досъдебно производство.

През април 2024 г. Дечев е възстановен като съдия в Софийския градски съд. Две години по-късно, на 19 февруари 2026 г., е назначен за министър на вътрешните работи в служебното правителство на Андрей Гюров. Заради несъвместимостта със съдийската длъжност ВСС го освобождава временно от СГС, а след приключване на служебния му мандат му го възстановява отново като съдия, считано от 8 май 2026 г.

Дечев е активен член на Съюза на съдиите в България. Бил е част от ръководни органи на организацията, представлявал е ССБ в Съвета по партньорство към ВСС, включително по теми като съдебната карта, Единната информационна система на съдилищата и закриването на специализираното правосъдие. През 2021 г. УС на ССБ му възлага и подготовката на ново искане до ВСС за предсрочно освобождаване на тогавашния главен прокурор Иван Гешев след решението на ЕСПЧ по делото „Баневи срещу България“. До назначаването му като вътрешен министър през февруари 2026 г. Дечев е и член на Контролния съвет на ССБ.

Емил Дечев вече е бил кандидат за член на ВСС от професионалната квота на съдиите през 2017 г. Получава 523 гласа, които обаче се оказват недостатъчни за да стане член на Съвета.